

[Indenrigsministeren.]

de Folketingsvalglisten, der har været fremlagt til offentlig Eftersyn fra den 1. til den 8. Marts, og som efter Valgloven først skulde gælde fra den 1. April 1943, skal have Gyldighed allerede fra den 20. Marts, og i Forbindelse hermed gives der i § 4 Regler om, hvorledes der — hvis Valgene skal afholdes inden Udgangen af Marts Maaned — skal forholdes med de Vælgere, der er opført paa Hovedlisten, men som først opnaar Valgretsaldere efter den 20. Marts 1943. Disse Regler er begrundet med, at man har fundet det mindre rimeligt at afholde Valgene paa Grundlag af de gamle Valglisten, hvis Udarbejdelse nu ligger mere end 1 Aar tilbage, naar de nye Valglisten dog er færdige og vil kunne tages i Brug, hvis blot Dagen for den endelige Berigtigelse rykkes en halv Snes Dage frem.

Efter Valglovens § 26 kan en Kandidat opstille sig som sluttende sig til et Parti, som støttende et Parti eller som staaende uden for Partierne. Ved en ændret Formulering af forskellige af Valglovens Paragraffer foreslaas det i § 6 bl. a. — for at skaffe mere Klarhed for Vælgere —, at Adgangen til at opstille sig som støttende et Parti skal bortfalde. Samtidig foreslaas der indført den Ordning, at de i Valget deltagende Partier skal have Adgang til at tilkendegive, hvorvidt de Kandidater, der har opstillet sig i Tilslutning til Partierne, kan godkendes, og en Kandidat, der ikke opnaar Partiets Godkendelse, skal da betragtes som staaende uden for Partierne. Herved udelukkes det, at en Person ved at anmelde sig som Kandidat i Tilslutning til et Parti kan drage uberettiget Fordel af Valgsystemet, bl. a. ved at kunne blive Stedfortræder for Kandidater, som opnaar Valg, og som er opstillet med Partiets Godkendelse. Reglerne om Partienes Adgang til at godkende de opstillede Kandidater var — saaledes som der nærmere er gjort Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget — optaget i den af Rigsdagen i Foraaret 1939 i Forbindelse med Grundlovsforslaget vedtagne Lov om Valg til Rigsdagen m. v.

I Forbindelse med Ændringerne vedrørende Kandidatopstillingen foreslaas det endelig, at der — ligesom ved Valgmandsvalg og ved de kommunale Valg — skal tildeles de forskellige Partier, der deltager i Valget, en Bogstavbetegnelse, hvormed Partierne vil være at opføre paa Stemmesedlerne. Fremtidig skal et Parti

herefter opføres paa Stemmesedlerne baade med en Bogstavbetegnelse og med den almindelige Partibetegnelse. Ved Bestemmelsen af, hvilke Bogstavbetegnelser der skal anvendes, skal der tages Hensyn til, hvilke Bogstavbetegnelser de paagældende Partier har benyttet ved tidligere offentlige Valg.

Ved Bestemmelsen i Forslagets § 7 forlænges Valgperioden for det af Færøernes Lagting valgte Medlem af Landstinget til 1947.

Endelig foreslaas der ved Bestemmelserne i §§ 8—9 en Forkortelse af forskellige Tidsfrister, hvorved det opnaas, at Valg til Landstinget kan udskrives med noget kortere Varsel end efter de hidtil gældende Regler.

Som man vil se, er de foreslaaede Ændringer ikke af principiel Karakter, og jeg skal anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Arbejdsminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Arbejdsministeren (Kjærboel): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 152 af 30. Marts 1942 om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.*

Af Bemærkningerne til Lovforslaget vil det ses, at der i Tiden fra 1. April 1941 til 31. Marts 1942 er iværksat Arbejder, hvortil Tilskuddet vil udgøre ca. 400 000 Kr. Endvidere at Refusionen af de i Kalenderaaret 1942 godkendte Arbejder forventes at ville andrage ca. 568 000 Kr. Denne Lovgivning har saaledes — uanset Eksistensen af den øvrige Beskæftigelseslovgivning — stadig været anvendt i et ikke ringe Omfang, og de skønsmæssige Tal fra det sidste Kalenderaar synes at tyde paa en Fremgang i Anvendelsen. Det maa saaledes slaas fast, at der stadig er Trang til denne Lovgivning, der giver Kommunerne Adgang til for deres egne arbejdsløse at sætte saadanne mindre og simple Arbejder i Gang, som kun i ringere Grad egner sig for Gennemførelse med Støtte i Henhold til Lov af 30. Juni 1941 om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse.

Det er herefter anset for rigtigst at foreslaa Loven af 30. Marts 1942 forlæn-